

دوشنبه 2 بهمن 1396 - 5 جمادی الاول 1439 - 22 ژانویه 2018

تأسیس بانک بازرگانی اولین بانک خصوصی ایران (1328 ش)

تأسیس بانک بازرگانی اولین بانک خصوصی ایران (1328 ش)
 بانک بازرگانی ایران و به zwnj؛ عنوان اولین بانک خصوصی در ایران به zwnj؛ صورت شرکت سهامی در بهمن ماه ۱۳۲۸ تأسیس شد و در سال ۱۳۲۹ فعالیت zwnj؛ های بانکی خود را آغاز کرد. این بانک نخستین بانک خصوصی با مالکیت ۱۰۰٪ ایرانی بود. این بانک در محل پیشین شعبه بازار بانک شاهی واقع در خیابان بوذرجمهری تهران روبروی مسجد سلطانی با ۱۸ نفر کارمند گشایش یافت و در سال ۱۳۲۹ به علت توسعه فعالیت zwnj؛ های بانک در خیابان سعدی اقدام به تأسیس شعبه کرد. در سال ۱۳۳۱ بزرگترین موفقیت بانک بازرگانی ایران که خریداری محل بانک شاهی به مبلغ ۳,۵ میلیون تومان بود، تحقق یافت. بانک بازرگانی در ۲۹ شهریور ماه ۱۳۳۱ بنای ساخته شده توسط قهرمان میرزا امیرلشکر را، از بانک شاهی خریدار نمود. بانک بازرگانی فعالیت zwnj؛ های چشمگیری در رقابت با بانک zwnj؛ های دولتی مانند بانک zwnj؛ های ملی، سپه، کشاورزی، رهنی، کارگشایی و صنعتی آغاز کرد و به ارائه انواع خدمات بانکی مبادرت ورزید. یکی از اقدامات این بانک در آن زمان افتتاح حساب سیار بود. دارندگان این حساب بوسیله دفترچه می zwnj؛ توانستند از موجودی خود در تمام شهرستان zwnj؛ هایی که بانک در آنجا شعبه داشته zwnj؛ است برداشت نمایند. علاوه بر آنکه به موجودی این حساب zwnj؛ ها سود قابل ملاحظه zwnj؛ ای نیز تعلق می zwnj؛ گرفت و سالانه دوبار نیز در ماه zwnj؛ های مهر و بهمن قرعه zwnj؛ کشی برگزار و به برندگان جوایزی پرداخت می zwnj؛ شد. سرمایه پرداختی و بانک بازرگانی ایران و به zwnj؛ در پایان اسفند ماه ۱۳۴۹ به مبلغ ۲۵۰ میلیون ریال می zwnj؛ رسید. این بانک پس از اجرای ماده ۱۷ لایحه قانونی ادغام بانک zwnj؛ ها در سال ۱۳۵۸ در بانک تجارت ادغام شد.

تحریم رفتارندوم فرمایشی رژیم "محمدرضا پهلوی" توسط "امام خمینی" (ره) (1341 ش)

پس از اعلام لوایح شش rlm؛ گانه شاه به عنوان انقلاب سفید و تعیین روز ششم بهمن 1341 جهت برگزاری رفتارندوم عمومی، حضرت امام خمینی، در پاسخ به استفتاء گروهی از مردم مسلمان ایران، با انجام این همه rlm؛ پرسبی مخالفت و آن را خلاف شرع اسلام و قانون اساسی ایران اعلام کردند. شاه در روز نوزدهم دی ماه 41، لوایحی را برای اصلاحات ارضی، ملی کردن جنگل rlm؛ ها، فروش سهام کارخانجات دولتی، سهم کردن کارگران در منافع کارگاه rlm؛ های تولیدی و صنعتی، اصلاح قانون انتخابات و ایجاد سپاه دانش اعلام کرده و خواستار برگزاری همه rlm؛ پرسبی در این زمینه شده بود. اما حضرت امام با توجه به پیش rlm؛ بینی نشدن همه rlm؛ پرسبی در قانون اساسی، مبهم بودن لوایح و بی rlm؛ اطلاعی مردم از محتوای آنها و نیز نبودن آزادی و توسل مأموران رژیم به تهدید و تطمیع مردم، همه rlm؛ پرسبی درباره لوایح شش گانه شاه را خلاف شرع و قانون اساسی، اعلام نمودند. در دوم بهمن 41، پس از انتشار اعلامیه امام درباره تحریم همه rlm؛ پرسبی شاه، مردم تهران با تعطیل کردن بازار، در خیابان rlm؛ ها به تظاهرات پرداختند. در اوج تظاهرات، سخنان تند انتقادآمیزی علیه دولت توسط حجت rlm؛ الاسلام شیخ محمدتقی فلسفی ایراد گردید که به حضور پلیس و درگیری با مردم انجامید. در قم نیز بازار تعطیل شد و روحانیان و مردم مسلمان این شهر، بر ضد لوایح شش گانه شاه به تظاهرات پرداختند.

ولادت با سعادت عقیله rlm؛ ی بنی هاشم حضرت زینب (س) دختر امام علی (ع) (5 ق)

زینب در لغت به معنای درخت نیکو منظر آمده و گاهی به معنای زینت پدر می rlm؛ باشد. حضرت علی (ع) دو یا سه دختر به نام زینب داشته و دختر بزرگ آن حضرت، زینب کبری است و اوست که در واقعه rlm؛ ی عاشورای سال 61 هجری به همراه امام حسین (ع) بوده است. حضرت زینب (س) از زنان فاضله، عالمه و شجاع تاریخ است و فضایل آن بانو و جلالت شأنش بسیار والاست. آن حضرت، همسر پسرعمویش عبدالله بن جعفر بن ابی rlm؛ طالب بود و پنج فرزند داشت. حضرت زینب به هنگام عزیمت امام حسین (ع) به عراق، برادر را همراهی کرد و در واقعه rlm؛ ی کربلا دو پسر آن بانو به نام rlm؛ های محمد و عون به شهادت رسیدند. ایشان از سوی حضرت امام حسین (ع) سرپرستی اهل rlm؛ بیت آن حضرت و حفظ و نگهداری مقام ولایت کبری، امام سجاد (ع)، را در هنگام بیماری برعهده داشت. شیرزن کربلا با روحیه rlm؛ ای قوی و شهامت زاید الوصف خود توانست آن امانت بزرگ را در آن شرایط سخت و سنگین اسارت به درستی و شایستگی به منزل رساند. خطبه rlm؛ های مردانه و رسواکننده rlm؛ ی حضرت زینب (س) در مجلس ستم عبیدالله بن زیاد در کوفه و یزید بن معاویه در شام که کاخ ظلم و جور فرعون زمان را به لرزه در آورد، شهره rlm؛ ی تاریخ است. روز پرستار و بهورز

به پاس زحمات شبانه روزی پرستاران و بهورزانی که در مراکز بهداری، وظیفه rlm؛ ی نگهداری، مراقبت و درمان بیماران

را برعهده دارند و با تأسی به بانوی بزرگوار اسلام، حضرت زینب کبری(س) که از بیمار کربلا، حضرت امام سجاد(ع) و کودکان، مراقبت می‌کرد، پنجم جمادی الاول برابر با زاد روز آن اسوه‌ی صبر و شکیبایی به عنوان روز پرستار و بهروز در نظام جمهوری اسلامی ایران نامگذاری شده است. این روز، ضمن یادآوری رشادت‌های دختر بزرگوار امیرالمؤمنین(ع) در صحنه‌های خطر و رویارویی با سختی‌های زمان، زمینه‌ای برای سپاسگزاری و ارج نهادن به مقام پرستاران و تقدیر از بهروزان این مرز و بوم است که خاطره‌ی شیرین کربلا را فراموش نخواهند کرد. مرگ "ویکتوریا" ملکه معروف انگلستان (1901م)

ویکتوریا، ملکه مشهور استعمار انگلیسی در 24 مه سال 1819م در لندن به دنیا آمد. وی در هیجده سالگی به جای ویلیام چهارم به سلطنت رسید و به مدت 64 سال، زمام امور انگلیس را با اقتدار در دست داشت. در دوران سلطنت ملکه ویکتوریا، سرکوب مردم سرزمین‌های تحت سلطه انگلیس شدت بیشتری یافت و سرزمین‌های زیادی زیر یوغ استعمار پیر قرار گرفتند. چرا که او تصمیم گرفته بود تا سرحد امکان و توانایی، وظیفه‌اش را نسبت به کشورش انجام دهد. حفظ منافع بریتانیای کبیر به هر صورت و بدون رعایت مسائل انسانی و اخلاقی و حاکمیت مستبدانه بر مستعمرات انگلستان وظیفه‌ی وی بود که وی بر دوش خود احساس می‌کرد. هم‌چنین در این دوره، امپراتوری بریتانیا به سوی شرق پیش رفت و با تسخیر هندوستان توسط کمپانی هند شرقی، به اوج عظمت خود نزدیک شد. او با تسلط بر مصر و کانال سوئز و ایجاد هماهنگی خاص میان انگلستان و مستعمراتش، روند استعمار بهره‌ی انگلیس از منابع کشورهای ضعیف را سامان بخشید. وسعت این سرزمین به قدری گسترده و در سراسر جهان پراکنده بود که مثل معروفی در آن‌بار، "آفتاب هیچ‌گاه در امپراتوری انگلستان غروب نمی‌کند". در این زمان علی‌رغم وضعیت نابسامان و مشکلات فراوان و نیز وجود فقر و درماندگی در مناطق تحت سیطره بریتانیا، از جمله هندوستان، برای استعمارگران به عنوان دوره شکوه و اقتدار مطرح شده است. ملکه ویکتوریا در اواخر عمر به عنوان مادر بزرگ اروپا معروف شد زیرا بسیاری از سلاطین و ملکه‌های اروپا از فرزندان، نوادگان، خواهر زادگان و برادرزادگان و بستگان او به شمار می‌آمدند. ویکتوریا سرانجام در 22 ژانویه 1901م پس از 64 سال سلطنت، در 82 سالگی درگذشت. با مرگ ملکه ویکتوریا، دوران ضعف امپراتوری عظیم بریتانیا نیز آغاز شد. وقوع حادثه یکشنبه خونین مسکو و آغاز انقلاب مارکسیستی شوروی (1905م)

در طی سال‌های 1904 - 5م جنگ‌های روس و ژاپن به وقوع پیوست و بر اثر پیروزی فرماندهان ژاپنی و رشوه‌گیری آمرای روسی، ژاپن به پیروزی دست یافت. نارضایتی از حکومت استبدادی تزاری روسیه، تمام طبقات مردم را فرا گرفته بود. اوضاع بد اقتصادی روسیه در اوایل قرن بیستم و شکست نظامی روسیه در جنگ با ژاپن و از دست دادن منطقه منچوری، هم‌چنین رشد نارضایتی کارگران از شرایط کاری، وضعیت نابسامانی را ایجاد کرده بود. در این زمان، موج اعتصابات کارگری به اوج خود رسید و کارگران خود را برای حرکتی ضد سلطنتی آماده می‌کردند. در نهایت در روز یکشنبه 22 ژانویه 1905م، هزاران کارگر اعتصابی به طرف قصر زمستانی تزار راه‌پیمایی کردند و خواهان پذیرفتن نمایندگان خود از طرف تزار شدند. اما قزاق‌ها و نیروی سواره نظام گارد امپراتوری، در نزدیکی قصر، راه را بر آنها سد کردند. جمعیت، بی‌اعتنا به حضور این نیروها به حرکت خود ادامه داد و در این لحظه، سربازان به طرف آنها آتش گشودند. در این واقعه که به یکشنبه خونین معروف شده است، هزاران نفر کشته و زخمی شدند. اخبار مربوط به حوادث یکشنبه خونین به سرعت در سراسر روسیه منتشر شد و به احزاب و گروه‌های چپ و انقلابی که با توسعه صنعتی کشور، امکان فعالیت بیشتری یافته بودند امکان داد که موج اعتصاب را در سراسر روسیه گسترش دهند. پس از این حادثه که سرآغازی برانقلاب 1905م روسیه بود، تزار در 19 اوت آن سال با صدور بیانیه‌ای، صریحاً وعده آزادی‌های مدنی و پارلمانی به مردم داد. با این حال، یکشنبه خونین و انقلاب 1905م، مقدمه‌ای بود که با شروع جنگ جهانی اول، آخرین ضربه را به رژیم تزاری روس وارد ساخت و آن را در سال 1917م، سرنگون کرد.